

La plej karakteriza signo de Occidental estas strebo pri naturaj formoj ekzistantaj ankaŭ en etnolingvoj, do plej eble granda naturalismo. La vortprovizo baziĝas grandparte sur la latina leksiko, respektante internaciecon de okcident-eŭropaj lingvoj, kaj en la dubaj kazoj, do se neekzistas la komuna formo, estas preferata la latina vorto. La ortografio strebas konservi ekzistantan aspekton, ekz.: *curt*, *chambre*, *distin(c)ter*, *aquisiter*. Kelkaj afiksoj estas interŝanĝeblaj (-ario, -ero, -ist): *secretario*, *secretero*, *dentero*, *dentist*, eblas do sinonimoj. Kontraŭante la opiniojn de defendantoj de aŭtonomaj principoj, laŭ kiuj la adeptoj de internacia lingvo ne necese konas eŭropajn lingvojn, Occidental supozas tiajn konojn, ekz. la prepozicio **in** estas uzebla kiel prefikso, sed oni povas misinterpreti ĝin kiel negacian **in-**: *inscrit* = enskribo, enskribita, kontraŭ *ínscrit* = neskribita. La riĉeco de verbaj formoj, kiuj praktike apenaŭ estas uzataj, estas karakteriza signo de ĉiuj tiatempaj planlingvoj ekde Volapük ĝis Esperanto.

De Wahl fondis sian projekton sur la fleksia lingvotipo kaj starigis firmajn regulojn. Verbojn li dividis al *statikaj kaj dinamikaj*. La statikaj karakterizas neŝanĝeblan, konstantan staton (esser, consistar, restar, provenir, conoser...) kaj formas verbajn substantivojn de la participo prezenca per aldono de sufikso **-ie** (essentie, consistentie, restantie, provenientie...). La dua grupo da dinamikaj verboj esprimas ŝanĝojn kaj okazaĵojn (far, pensar, venir, rotar, batter, natar, vender, finir, perdir...). Ili formas derivaĵojn (substantivojn je **-or**, **-ion**, **-ura**, adjektivojn je **-iv**) de la supina radiko, trovebla post forigo de la infinitiva finaĵo.

Oni procedas laŭ jena regulo (en interlingvistika terminologio konata kiel *Regul de Wahl*, aplikebla al ĉiuj naturalismaj planlingvoj): (1) Se post forigo de la infinitiva finaĵo **-r/-er** finiĝas la radiko je vokalo, oni aldonu **-t-** aŭ ŝanĝu **-y-** en **-t-**: *crea/r* – *creat* – *creator*, *creation*, *creatura*; *expedi/r* – *expedit* – *expedition*, *expeditor*, *expeditiv*; *institu/er* – *institut* – *institution*, *institutor*. La ses esceptoj estas: *ced/er*, *cess-*, *sed/er*, *sess-*, *mov/er*, *mot-*, *ten/er*, *tent-*, *vert/er*, *vers-*, *veni/r*, *vent-*. (2) Se la fina litero de la radiko devus esti **-d** aŭ **-r**, ĝi ŝanĝiĝu en **-s**: *explod/er* – *explos* – *explosion*, *explosiv*; *adher/er* – *adhes* – *adhesion*, *adhesiv*; *curr/er* – *curs* – *cursor*, *cursiv*, *excursion*. (3) En ĉiuj aliaj kazoj per forigo de **-r/-er** restas la supino, ekz. *corupt/er* – *corupt* – *corruption*, *act/er* – *act* – *actor*, *action*, *activ*.

La argumentoj por socia akcepto de Occidental estis ĝia esenca eŭropeco, ekzemple filozofiaj kaj sciencaj esprimoj estas ĉefe grekdevenaj, sociopolitikaj latindevenaj, societaj francdevenaj, teknikaj germandevenaj, sportaj anglodevenaj, muzikaj kaj financaj italdevenaj. Ĝi konscie favoras edukitajn personojn de okcidenta kulturo. Ĝi estis siatempe vidata kiel la lasta atingiĝo en la evoluo de interlingvoj ekde Volapük tra Esperanto, Ido kaj Latino sine Flexione al naturalismo.

Bibliografio

- Barandovská-Frank, Věra (2006-2008): Revuo Kosmoglott en interlingvistika fono, en: *grkg/Humankybernetik* 2006, Bd. 47, Heft 4: 197–204;
 — Rolo de Kosmoglotta por la stabiligo de Occidental, en: *grkg/Humankybernetik* 2007, Bd. 48, Heft 2: 80–92;
 — Kosmoglotta survoje de Occidental al Interlingue, en: *grkg/Humankybernetik* 2007, Bd. 48, Heft 3: 123–138;